

Pentru cei ce urăsc Biserica

Oricare om, în viața personală, în familie, în societate, la serviciu, are de suferit dacă nu este într-o legătură responsabilă față de Dumnezeu. Armonizarea vieții sociale nu se poate face înafara Bisericii, sau împotriva ei. Desigur la toate acestea contribuie și tradiția orală națională, cu elementele ei de moralitate, cât și religia zalmoxiană, a părinților noștri de dinainte de Hristos și secole, în manifestarea ei deplină, de după Hristos, dar cu unele prelungiri liturgice până azi, în cadrul Bisericii Ortodoxe Române. Contribuie și ele la modelarea sufletelor noastre și azi și mereu. Biserica Ortodoxă Română a evidențiat acele învățături ale Bisericii noastre străvechi, care nu intrau și nu intră în contradicție cu învățăturile apostolilor și ale ucenicilor acestora și deci nu au fost o piedică în calea răspândirii creștinismului nou testamentar. Unele învățături și obiceiuri ale religiei noastre de proveniență autohtonă se regăsec azi, în consemnările anticilor, în cadrul tradiției orale naționale și în cadrul Bisericii Ortodoxe Române. E o stare normală aceea de cercetare a religiei noastre zalmoxiene, ceea ce fac și teologii. Anormal este când minți certate cu bunacuviință, provoacă stări de conflict între aceste componente ale sufletului românesc, între componenta zalmoxiană și cea nou testamentară. Puțini, prea puțini oponenți ai Bisericii Ortodoxe Române, știu ce rînduieli din religia zalmoxiană au fost păstrate de Biserica Ortodoxă Română, rînduieli îngăduite de către aceasta, ceea ce o individualizază în cadrul celorlalte Biserici. Aceștia se zbat, scriu împotriva, dar nu știu că religia zalmoxiană se manifestă public, la nivel de masă și azi, în cadrul Bisericii Ortodoxe Române și că aceste rînduieli religioase strămoșești se erodează, deși ar fi posibil să li se vină în ajutor, fie și prin participarea acestor daci la Biserica Ortodoxă Română, în zilele liturgice destinate religiei zalmoxiene. Trebuie înțelepciune, dragoste și milă față de Neam, ca să se găsească posibilitatea nedeclanșării stării de conflict și pe plan religios. Sufletul nostru este lovit prin programe antiromânești (antidacienești!) , dar noi, dacii, să procedăm tot așa?! Desigur unele metehne, complotări condamnable, netransparența banilor care ajung în mâinile unor preoți, neafișarea taxelor și alte probleme de ordin administrativ-financiar, pot fi discutate, cu bunăcredință, spre îndreptare, dar nu pot fi dirijate spre ură împotriva Bisericii. Adesea se încercă să fie stârniți unii oamenii împotriva Bisericii, afirmându-se că aceasta e foarte bogată, dar tot construiește biserici, în loc să folosească banii pentru ajutoare sociale.

Bisericile sunt construite temeinic, pentru sute și sute de ani. Biserica Ortodoxă Română a început să aibă așezăminte sociale proprii. Bani țării sunt la guvernele țării. Ce-au făcut cu ei se știe, au adus o țară întreagă în situația de a fi asistată social. Cei ce urăsc Biserica dau dovadă și de viclenie, de fariseism. Biserica Catolică a ridicat bisericile, apoi încet-încet a întemeiat așezăminte sociale de înaltă clasă. Cei ce au călătorit, fie și numai în țările Uniunii Europene, știu cât de bine funcționează și de civilizată, cantinele catolice gratuite și alte modalități de ajutor pentru cei ce au nevoie de așa ceva. Și Biserica Ortodoxă va reuși. Va avea și spitale și cabinete medicale proprii. A început să aibă. Atacurile de pe planul religios, spre deosebire de cele de pe plan administrativ-financiar, sunt nedocumentate, provin tot din programele antiromânești. Atât bibliotecile teologice cât și celelalte, sunt deschise pentru toată lumea, dar oponenții agresivi, nu le frecventază. Fie să pomenim Biblioteca Academiei, cu un fond impresionant de carte de sursă teologală. Librăriile cu profil teologic, dar și celelalte, ne oferă posibilitatea să ne procurăm cărțile necesare pentru documentare. Ura ne întunecă mințile. A se reține, Biserica nu propagă ura, iar creștinii, după o anumită vreme, sunt despovărați de asemenea trăiri, ceea ce nu înseamnă și lipsă de voință în tot lucrul cel bun. Putem trăi și fără starea de război lăuntric, fără ca personalitatea fiecăruia dintre noi să fie știrbită. Să zidim, nu să dărâmăm. Biserica este învățată cu loviturile și încă foarte mari. Au fost state atee, care, cu toată forța lor statală, au încercat să o desființeze și n-au reușit. Cine crede că poate aduce ceva la lumină în favoarea Neamului, nu este împiedecat de nimeni, dacă-și iubește Neamul. Cercetările pentru o mai bună cunoaștere a religiei zalmoxiene, folosind sursele documentare și tradiția orală națională, sunt firești. Din nefericire unii urăsc Biserica, dar Biserica nu-i urăște nici măcar pe ei. Aici este diferneța. Ura nu-i de la Dumnezeu! Nu trebuie să ocolim în această pledoarie atacul împotriva lui Hristos. S-a ajuns la fabulații cum că nici nu ar fi existat. Mai este acuzat că a venit în lume ca să sprijine împlinirea Vechiul Testament în componentele lui de lichidare totală a neamurilor învinse, în componentele lui de ură, în componenta lui cum că Israelul ar fi singurul neam ales de pe pământ, ocolind adevărul bine precizat în noul Testament, că toate neamurile, sunt alese, chemate spre mântuire, de către Dumnezeu, ceea ce a mobilizat pe rabinii evrei împotriva lui Hristos. Să cităm textul în cauză:” Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să

împlinesc”(Matei 5, 17). Se lasă sub tăcere că Legea sunt cele zece porunci, care sunt impecabile, nimeni nu le poate găsi un cusur. Spre exemplu: 1. Cinstește pe tatăl și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ.2. Să nu ucizi.3. Să nu fii desfrânat.4. Să nu furi.5. Să nu ridici mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău.6. Să nu dorești nimic din ce este al aproapelui tău. Iar Iisus a fost întrebat, Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege? El i-a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și întâia poruncă. Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprind toată Legea și proorocii(Matei 23, 36-40) Mai mare decât acestea nu este altă poruncă (Marcu 12, 31). Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul (Ioan 13,34). Proorocii, sunt martirii poporului israelit, martirizați de elitele religioase israelite. Pentru așa ceva sunt aspru criticați de Iisus, mai mult, prevede grave consecințe pentru întregul neam israelit (Matei 23, 30-36). Proorocii au proorocit în numele Domnului, iar Iisus a venit să împlinească cele proorocite de prooroci. Nici acum nu i se poate aduce nici o vină lui Iisus. Nici în alte situații. Este trist că mulți români nu au în casă Biblia, sau dacă o au, nu o citesc și deci sunt foarte ușor de manipulat. Mai sunt și alte formulări pentru a stârni pe români împotriva Bisericii. Așa, pornind de la spusele lui Hristos că Împărăția lui Dumnezeu a și sosit, acești atacatori ai lui Hristos, se miră de aceste vorbe, deoarece, spun ei, așa ceva nu a sosit, nu se atestă instaurarea societăți divine pe pământ, în istoria omenirii din vremea lui Hristos, în care oamenii să aibă de toate pe masă, iar relațiile dintre ei să fie dumnezeiești. Situația se prezintă altfel, oamenii care îl primesc pe Iisus în sufletul lor, beneficiază de darurile duhovnicești ale Împărăției Cerești. Căci Împărăția lui Dumnezeu, nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt (Romani 14, 17) și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere (Marcu 9,1) și fiind întrebat de farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu va veni în chip văzut. Și nici nu vor zice: iat-o aici sau acolo. Căci iată, Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru (Luca 17, 20-21). Prin rugăciunea Tatăl nostru, cerem cu sinceritate și cu inimă caldă, Vie Împărăția Ta.

Dacă nu sunt cu Hristos, înseamnă că neamurile se slăbănesc și un singur neam, cel evreiesc, se întărește. Nu există în întreaga omenire o mai bună protecție a neamurilor, decât în Hristos. Hristos nu are nici o vină pentru suferințele care ne-au fost pricinuite. A suferit și suferă solidar cu noi și continuă să conlucreze cu noi, traversând cu noi, perioadele grele din istorie. Prof. dr. Adrian Botez ne-a transmis câteva rânduri, având în vedere propunerea Societății Culturale București-Chișinău, de a se introduce în Constituție următorul articol: Reîntregirea României este un deziderat legitim al Neamului Românesc: „TREBUIE ca Romania sa aiba si trupul, si Duhul - INTREGIII! Și le va avea, dacă oamenii Romaniei vor avea Duhuri mari și autentic credincioase. Și nu le va avea, dacă nu vor crede în Hristos, cu toată ființa lor. Atâta țară vom avea, câtă credință în oamenii ei...!!!” Partidul Dacia Eternă, în curs de înființare, are ca obiectiv politic introducerea propunerii Societății Culturale București-Chișinău, în Constituție. Unii vor zice, suntem cu Zalmoxe, dar ura nu face parte nici din religia zalmoxiană, nici din cea nou testamentară. Noi, Dacii, vom fi în câștig, dacă, dinlăuntrul Bisericii Ortodoxe Române, ne vom exprima unele dorințe rezonabile, spre exemplu botezarea fiilor și fiicelor noastre și cu numele strămoșilor noștri daci. Până acum e vorba doar de excepții, dar e un început. Această dorință, după opinia noastră nu intră în contradicție dogmatică cu Biserica, dovadă că alte neamuri, creștinate cu sute de ani după noi, și-au păstrat și numele strămoșești. Interzicerea numelor strămoșești pentru poporul dac, este de proveniență străină. Ierahii Bisericii Ortodoxe Române sunt și vor fi receptivi la dorințele credincioșilor ei, în măsura în care acestea se încadrează în rânduielile Bisericii. Noi, dacii, cu urechi de auzit, cu minte receptivă și cu inimă de oameni buni, constatăm că avem continuitate religioasă zalmoxiană, din vremile de dinainte de Hristos, până azi, în cadrul Bisericii Ortodoxe Române. Putem trăi duhovnicește dimpreună cu dacii noștri de demult, de dinainte de Hristos, împreună cu dacii noștri de după Hristos, până azi. Suntem același popor, în continuitate neîntreruptă, de dinainte de Hristos, până azi și mereu, în vremile ce vin. E singura cale, în pace sufletească, de a ajunge să avem și prin numele de țară, aceeași continuitate. Prin numele de Dacia ne activăm toate mileniiile existenței noastre.

Gheorghe Gavrilă Copil

